

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrvm Misericordiæ Palativm

Variis Sacræ-Scriptvræ Locis, Atqve Septem misericordiæ operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Qvare Dæmon Eos Maxime Ita Violenter Oppetit Qvi Ex Hoc Mvndo
discessuri sunt. Capvt XLVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](#)

in atria Domini. Horum ergo ex empla
imitare, & animam tuam sincere Deo com-
menda ut cœlum valeas obtinere.

QVARE DÆMON EOS
MAXIME ITA VIOLENTER
OPPETIT QVI EX HOC MVN-
do discessuri sunt.

CAPVT XLVII.

Quoniam vehementissimi sunt in arti-
culo mortis impetus Dæmonis, inqui-
rendum nobis est, cur ita seuere hominem
ægrotum impetum naturæ humanæ inimi-
cus. Sicut autem nocturno præcipue tem-
pore illusiones & spectra indit mentibus
hominum, quibus illos perterreat, ita sub
vesperum vitæ, grauius exurgit ut Christia-
14. Moral. in
num decipiatur. Verum equidem est (ut scri-
bit D. Gregorius) Dæmonem trino tempo-
re Christianum aggredi, in initio Conuer-
sionis, in probatione, in profectu; sed ma-
xima, vehementissimaque omnium tenta-
tionum est, in exitu vitæ, cum vires omnes
exerit ut quæcumque per virtutum exerci-
tia

illud Iob. hæc
operator Deus
tribus vicibus.

256 **ÆGROTO S VISITARE**

tia in vita perdidit, in exitu animæ recuperare possit.

Hinc necesse est ut qui in probatione & profectu inuictum semper retinuit animi, in ultimo vitæ termino eundem, immovabiliorem reseruet, siquidem omnes applicat maliciæ suæ vias, vt hominem à salutis semita exturbet. Ideò in genesi de serpente legimus insidiaturum calcaneo mulieris id est animæ. Nam sicuti calcaneum postrema corporis pars est; ita etiam Dæmon ultimas actiones ad amissum scrutatur & considerat.

*Lib. 4. de Institut. cœnob. c.
37.*

Cassianus de eo loquens sic scribit: *Vestitus serpens calcanea semper obseruat. Quæ calcanea? corporis nequaquam. Parum enim vel nihil homini eslet, neque technas suas Dæmon ad calcanea folidida & lutola captanta applicabit; Sed ultimos actus, postremas operationes considerat, & illis insidiatur. Hinc rectè Draconi comparatur, qui fructum mulieris amictæ sole præstulabatur, ut eum deuoraret. Nam & ipse vnde que circumcursans lustrat si qua via animæ damnatio dari possit, & eam deuonare & perdere valeat, quam lumine gratiæ diuinæ illustratam conspicit. Et quia vires deficere veretur, non solus accedit, sed multis comitatus adiutoribus, qui quasi leones ra-*

bidi,
illuc
tum
sus c
cipar
tene
tiæ i
Cog
deru
deru
fuer
Don
tor e
inin
deb
vt n
plo
dixi
tu v
libu
mn
spe
fusi
Eui
tur
lue
con
in r

bidi, quærunt prædā quam deuorent. Tunc illud adimpletur quod per Apostolū scriptum legimus: *Non est nobis collectatio aduersus carnem & sanguinem, sed aduersus principatus & potestates, aduersus Mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitatem in cœlestibus.* Sicut etiam illud psalmistæ: *Cogitauerūt supplantare gressus meos abscondērunt superbi laqueum mihi, & funes extenderunt in laqueum, iuxta iter, scandalum posuerunt mihi.* Verūm: *Beatus vir qui sperat in Domino: Beatus cuius Dominus Iacob adiutor eius, nam, non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.* Cum ergo Dæmon debilitatem formidat multos secum sumit, ut nobilis cuiusdam Malburgensis exemplo constat, qui cum mundanis rebus valedixisset, ut Religionem profiteretur, in exitu vitae Sathanam quindecim satellitū milibus comitatū conspexit, qui peccata omnia opponebant ut virum iustum in desperationis vitium pertraherent, sed confusi loco cedere debuerunt. In illa hora qua Eusebius Cremonensis ex hac luce migratus erat, capite sursum elato, oculisque huc & illuc confixis, clamabat: *Nunquid conspicitis turbam illam Dæmonum, quæ in me salutis ruinam conuenit?* Verissimum

Hh mum

258 ÆGROTO^S VISITARE

mum ergo est hunc nostræ fœlicitatis ho-
stem, duplicatis semper nos in hora moris
oppetere viribus. Quare? Quia tunc se vel
omnia amissurum, vel lucraturum agnol-
cit, ideoq; vnit vires, conuocat artes quibus
animam exeuntem rapiat. Expertus insu-
per est, se plurimos in extremo vitæ stati-
perdidisse, quos toto vitæ tempore suo sub-
iecerat imperio; se etiam multos obtinu-
isse, qui iustum duxerant vitam. Nec miru-
Quemadmodum enim plerumque cerni-
mus, nauim quæ diu nauigationem sustina-
it in portu perire; ita etiam persæpe vide-
mus quosdam qui toto vitæ tempore virtu-
ti, & carnis mortificationi operam dede-
rant, in ultima vitæ periodo salutis suæ nau-
fragium pati. Ideoque insistit & inuigilat, vt
si quid suis patet technis & insidijs, rapiat.
Non iniustum deserit, non iusto parcit.

Propterea enim in cruce Domini fuisse
creditur, vt videret si vel ex præsumptione
vel dissidentia aliquid ab eo habere posset,
quem humanitatis nostræ miserijs induit,
Deum esse non agnoscebat.

Deinde, in cœlo contra creatorem pug-
nare cœpit, quem cum superare non posset
in creaturam insiliit, vt si non factorem
saltet.

altem hominem ab eo factum suæ subdebet potestati. In quo similis est militi, qui cum exercitus robur oppetere non audet, custodes sarcinarum aggreditur, ut inde reportet trophæum.

Videt insuper ultimam temptationis adiunctorum, ideoque ad instar exactoris vehementius instat ut contra ægrotum fauorablem obtineat à iudice pro parte suâ sententiam. Ut etiam tempore modico proficue vult. quemadmodum enim miles sole ad occasum tendente feruentius instat ut hostem supereret; ita Dæmon sciens quia modicum tempus habet hominem quauis arte propellit, ut in æternæ damnationis supplicium trahat.

Leo, dum prædam quam vngue tenet fugam aucupari cernit, vehementius premit: sic Inimicus, dum hominem per mortem suo se excutere velle iugo cernit, fortius eum comprimit, ut facilius suis suggestionibus eum perimat, quem per Sacramentorum susceptionem à se aufugere velle conspicit.

Denique, sicuti Pharaō Filios Israel maximè persecutus est cum ab Ægypto recederent, eos persequens & eorum ruinæ studens: & sicut Laban tunc Jacob

Hh 2 in se-

Exod. 14.

260 AEGROTOS VISITARE

insecutus est, cum relicta domo ad terram
Patrum migrare vellet; Ita Dæmon, tunc
homines violentius ut Pharao aggreditur,
dum ad terram promissionis iter parant, &
ad se recipiendos in terram patrum dispon-
Genes. nunt. Hæ sunt rationes, quas paucis enun-
clearē volui propter quas, ita ferociter ho-
minem inimicus aggreditur, & tam vanus
impugnat armis, quorum aliqua refutat
impossibile iudicans omnia in ordinem re-
digere, cum non sit peccatum in mun-
do, quo nos in ruinam pertrahere non in-
tatur.

QVOD AEGROTUS DE
DESPERATIONE TENTATVS
VIRILITER RESISTERE
debeat.

CAPVT XLVIII.

A Ntequam vltéri⁹ in hac materia pro-
grediar, reprobanda illorum opinio-
est, qui existimant Dæmonem sola despe-
ratione hominem illum aggredi qui toto
vitæ tempore in peccatis delituit, non vero

cum